

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 lutego 2014 r.

DOLiS/DEC-176/14/14716,14718

dot. DOLiS-...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana L. Z., zamieszkałego w miejscowości O[...] przy ul. R[...], na przetwarzanie jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta G[...], z siedzibą w G[...] przy ul. L[...], w zbiorze danych osobowych o nazwie „[...]”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana L. Z. zamieszkałego w miejscowości O[...] przy ul. R[...], zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta G[...], z siedzibą w G[...] przy ul. L[...], zwanego dalej Prezydentem Miasta G[...], w zbiorze danych osobowych o nazwie „[...]”.

W treści przedmiotowej skargi Skarżący wniósł cyt. „(...) o nakazanie Prezydentowi Miasta G[...] dopełnienia obowiązku usunięcia moich danych osobowych ze zbioru danych osobowych o nazwie <[...]>”.

Skarżący zakwestionował uprawnienia Straży Miejskiej w G[...], z siedzibą w G[...] przy ul. B[...], zwanej dalej Strażą Miejską, do przetwarzania danych osobowych podnosząc, iż cyt. „(...) Uprawnienie wynikające z przepisu art. 11 ust. 2 i 3 ustawy o Strażach gminnych, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych nie upoważnia straży miejskich do przetwarzania danych osobowych, ponieważ zgodnie z art. 10a ustawy o strażach gminnych – Straż tylko w celu realizacji ustawowych zadań może przetwarzać dane osobowe. Przepisy ustawy o straży przewidują zatem dalej idącą ich ochronę, niż przepisy o ochronie danych osobowych”.

Zdaniem Skarżącego w sprawie o sygnaturze S[...] prowadzonej przez Straż Miejską brak jest dowodów, że w czasie zdarzenia Strażnicy Miejscy wykonywali którąkolwiek z czynności wymienionych w art. 11 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. z 1997 r., Nr 123, poz. 779 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o strażach gminnych. Ten fakt z kolei w ocenie Skarżącego wskazuje, iż cyt. „(...) w sposób nielegalny i z naruszeniem ustawowych przepisów przetwarzano moje [Skarżącego –przyp. GIODO] dane osobowe uzyskane podczas obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych (...) jak i dane osobowe z rejestrów, ewidencji i zbiorów, do których straże posiadały dostęp na podstawie odrębnych przepisów.”

W celu rozpatrzenia przedmiotowej skargi Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, co następuje.

1. System monitorowania miasta prowadzony przez Straż Miejską będącą jednostką organizacyjną Urzędu Miasta G[...], w dniu [...] kwietnia [...] r. o godzinie 15:27 zarejestrował wykroczenie z art. 97 Kw polegające na zaparkowaniu pojazdu w odległości mniejszej niż 10 m. od przejścia dla pieszych. Sprawcą powyższego wykroczenia był kierujący pojazdem o numerze rejestracyjnym [...].
2. Straż Miejska skierowała do Skarżącego pismo z dnia [...] kwietnia [...] r., informujące o ujawnieniu wykroczenia z art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r., poz. 482), zwanej dalej Kw, za pomocą systemu monitorowania miasta, wzywając jednocześnie Skarżącego do wskazania osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub użytkowania.
3. Z uwagi na niezrealizowanie obowiązku wskazania przez właściciela pojazdu osoby, której właściciel powierzył do kierowania lub używania pojazd Straż Miejska zwróciła się do sądu z wnioskiem o ukaranie Skarżącego za popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 Kw, postępowanie w sprawie o ww. wykroczenie, toczące się przeciw Skarżącemu, zakończyło się wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w G[...] z dnia [...] lipca [...] r., sygn. akt

[...] uznającym Skarżącego za winnego zarzucanego mu czynu (w aktach sprawy znajduje się kopia przedmiotowego wyroku).

4. Dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, numeru rejestracyjnego pojazdu, którego Skarżący jest właścicielem, przetwarzane są w zbiorze o nazwie „[...]” zgłoszonym GIODO i zarejestrowanym za numerem księgi [...].
5. Skarżący w piśmie z dnia [...] kwietnia [...] r. wezwał Prezydenta Miasta G[...] do usunięcia jego danych osobowych ze zbioru danych o nazwie „[...]”.
6. Prezydent Miasta G[...] w piśmie z dnia [...] maja [...] r. odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego w sprawie usunięcia jego danych osobowych ze zbioru „[...]”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Organ do spraw ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą, zbadał, czy u podstaw przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Prezydenta Miasta G[...] znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Zgodnie z treścią przytoczonego przepisu przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą (pkt 3), jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Katalog przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych jest zamknięty. Każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi już o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Z powyższego wynika zatem, że dla legalności procesu przetwarzania danych osobowych nie zawsze wymagana jest zgoda osoby, której dane dotyczą. U podstaw tego procesu może znajdować się bowiem inna z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, niż zgoda osoby, której dane dotyczą.

Prezydent Miasta G[...] prowadzi zbiór danych o nazwie „[...]”, na podstawie ustawy o strażach gminnych. W celu realizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisów ww. ustawy Prezydent Miasta G[...] przetwarza dane osobowe w zakresie: nazwisk i imion, daty urodzenia, miejsca urodzenia, adresu zamieszkania lub pobytu, numeru ewidencyjnego PESEL, miejsca pracy, zawodu, wykształcenia, serii i numeru dowodu osobistego, numeru telefonu, oraz numeru rejestracyjnego pojazdu, a także rodzaju prowadzonej

działalności. Powyższe dane przetwarzane są w celu dopełnienia obowiązków określonych przepisami prawa, dotyczą zaś osób, które popełniają wykroczenia.

Podstawą prawną przetwarzania danych Skarżącego w zbiorze o nazwie „[...]”, w przedmiotowej sprawie, stanowi zatem przepis art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Podkreślenia wymaga w tym miejscu fakt, iż Skarżący, będąc właścicielem pojazdu zarejestrowanego przez monitoring miejski, nie wskazał osoby kierującej lub użytkującej jego pojazd w czasie zdarzenia, w związku z czym naraził się na odpowiedzialność za wykroczenie ujęte w treści art. 96 § 3 Kw, stwierdzone wyrokiem sądu. Stosownie do treści przepisu art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy o strażach gminnych do zadań straży w szczególności należy: czuwanie i kontrola ruchu drogowego – w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym. Z kolei przepis art. 129b ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2012, poz. 1137) stwierdza, iż Straż Miejska ma prawo do wykonywania kontroli wobec: uczestnika ruchu naruszającego przepisy o zatrzymaniu lub postoju pojazdów. Ponadto art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy o strażach gminnych stanowi, iż w związku z realizowanymi zadaniami określonymi w ust. 1 i 10 [ustawy o strażach gminnych – przyp. GIODO] straży przysługuje prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych w przypadku, gdy czynności te są niezbędne do wykonywania zadań oraz w celu utrwalania dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. W ocenie Generalnego Inspektora niezbędne było przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w toku postępowania o czyn z art. 97 Kw, dla realizacji uprawnień zawartych w powyższych przepisach, tj. w celu ustalenia sprawcy wykroczenia. Przepisem, który wprost uprawnia Straż Miejską do przetwarzania danych osobowych Skarżącego w tym celu, wbrew jego twierdzeniom, jest art. 10a ustawy o strażach gminnych.

Na marginesie powyższych rozważań należy odnieść się do zarzutu Skarżącego, iż Straż Miejska podczas czynności prowadzenia monitoringu miejskiego nie wykonywała swoich zadań ustawowych przez co pozyskała dane osobowe z naruszeniem celu jaki określa ustawa o strażach gminnych. Powyższy zarzut Skarżącego stanowi polemikę z oceną stanu faktycznego, i w istocie sprowadza się do sporu interpretacyjnego dotyczącego stosowania przepisów prawa materialnego, do rozstrzygnięcia którego uprawniony byłby sąd orzekający w sprawie popełnionego przez niego wykroczenia. Wskazać w tym miejscu należy, iż stosownie do uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II SA 401/2000 „(...) Generalny Inspektor, (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”. Z uwagi na powyższe nie jest zadaniem Generalnego Inspektora ocena, czy Straż Miejska prowadząc działania wobec Skarżącego wykonywała swoje ustawowe obowiązki w sposób należyty.

W przedmiotowym postępowaniu przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez Prezydenta Miasta w zbiorze o nazwie „[...]” znajduje zatem oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy

z uwagi niezbędność ich przetwarzania dla realizacji uprawnień wynikających z przepisów ustawy o strażach gminnych.

W tym stanie faktycznym oraz prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.